

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

LEDEN 2017*** ROČNÍK XVIII.*** ČÍSLO 1

Citát inspirující:

Já bych býval mohl román napsat tak, aby se každému zalíbil. Ale když píšete román, a tím spíše jde-li o román autobiografický, musíte na čtenáře zapomenout. Nepíši proto, aby mě nějaký čtenář měl, nebo neměl rád. Ten román je především můj život.

Ota Filip

Václav Teslík

...

K Novému roku jen kousíček zbývá,
k novému objetí už je tak krok.
Co přijde nového? Budoucnost skrývá.
Pomůžem, maličko - po celý rok?

Nový čas zrození, nový čas pláče,
vánoční slzičky, štěstí až k pláči,
štěstí se zbláznilo - bláznivě skáče,
k novému roku sny kárku tvou tlačí.

OSMNÁCTÝ

Letošní lednové číslo je prvním číslem již osmnáctého ročníku „Kulturního občasníku regionálních autorů“ tedy KOBRY. Ani se mi tomu nechce věřit. Navíc má ve svém názvu vlastně nepřesné slovo „Občasník.“ Jaký pak občasník, když vychází měsíc co měsíc od listopadu 2000?

I v letošním roce plánuji pravidelné rubriky, zachování všeho zajímavého, co dokumentuje činnost literátů v regionu. Když si vezmu do ruky předchozí čísla (mimochodem těch řádných čísel bylo celkem 194), je to pěkný štůsek. A to nepočítám přílohy k MAPOJi, k Jičínskému poetickému jaru nebo silvestrovské přílohy. Vznikla kronika, protože i já sám někdy nad stránkami žasnu, co jsem před lety psal. Prostě ani moje paměť není bezedná. Třeba nedávno mi řekla Ilona Pluhařová, abych její článek v OJKT zapsal do rubriky „Víte, že...“ , protože tam jej dohledá, ale bez této rubriky by zapoměla. Nebo když nám knihovnice z Banské Bystrice citovaly články, které jsme napsali, ale nám se už nějak vykouřili z paměti.

Osmnáctý ročník, to je něco jako plnoletost! Není to jednoduché vydržet tolik ročníků, ale zatím mě to baví. A to i když mě v listopadu 2015 vypověděl službu počítač, kde jsem měl před připravená čísla. Nakonec se vše podařilo zachránit, i když to byly nervy.

Pochopitelně přivítám spolupráci, ať již ohledně informací o akcích, ani já nejsem vševěd, ale i další příspěvky. Některé věci mi můžou uniknout a byla by škoda je nezaznamenat. A potom i literární příspěvky (básně, ale i kratší povídky). Co se nevejde do KOBRY, rád uveřejním v ČAJi.

Tak mi držte palce, abych zase vydržel v již osmnáctém ročníku časopisu KOBRA. Jen pro pořádek uvedu, že jej můžete najít na stránkách <http://ikobra.rehec.cz/> , stejně jako ČAJ (a jeho přílohu RUM do ČAJe.)

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Dana Beranová je zastoupena jako jedna ze třinácti autorek v antologii povídek českých a slovenských autorek fantastiky „Žena se lvem.“ Kniha vyšla v závěru roku 2016 v nakladatelství Fortna. Křest knihy se konal postupně 9.prosince 2016 v Praze v CaféBaru Elysium. A 13.prosince 2016 se kniha ještě křtila v Hradci Králové v kavárně Pessoa. Obě akce hudebně doprovodili „písničkáři Ze šuplíku.“ Dana Beranová je v almanachu zastoupena povídkou „Nikdy neříkej nikdy.“ „Žena se lvem“, je prvním ze zamýšlených čtyř dílů ryze ženské antologie česko-slovenské fantasy.

- Dana Beranová vystoupila se čtením v knihovně v Pecce v listopadu 2016. Na téma knihy „Eva a kniha poznání“ se konaly 2 interaktivní besedy s autorkou fantasy románu s ekologickým námětem pro děti 4. a 5. třídy ZŠ a 6 tř. ZŠ. Přiblížení knihy bylo koncipováno jako krátké ukázky s dovyprávěním dějové osy a prokládané otázkami, aby se děti co nejvíce zapojily. Vzhledem k obsahu knihy bylo autorské čtení zaměřeno na ochranu přírody, poznávání stromů, vznik kouzelného světa a na vymýšlení nadpřirozených bytostí. Více zde: <http://pecka.knihovna.cz/news/autorske-cteni-dany-beranove/> . O dalších aktivitách Dany Beranové v předvánočním čase (stejně tak „Písničkářů Ze šuplíku“) se můžete více dočíst na stránkách: <http://zesupliku.cz/> .

- Článek Václava France „Jaroslav Rudiš v jičínské knihovně“ vyšel v pátek 9.prosince 2016 v Nových Novinách.

- V bulletinu Střediska východočeských spisovatelů „Kruh“ (číslo 46, vyšlo prosinec 2016) najdete báseň Dragy Zlatníkové „Noc v Praze“, dále recenzi Jiřího Lojína „Co se píše o mužích?“ o sborníku „Dvacet jedna východočeských autorů o mužích a pro muže,“ kde je vzpomenut i Václav Franc jako jeden z autorů sborníku. V bulletinu je dále informace o křtu sborníku „Literáti na trati III (autor Martin Videnský píše o účasti Václava France) a o křtu knihy Emira

Kosturici v Praze (do češtiny přeložila Draga Zlatníková)

- V časopise Jihočeského klubu Obce spisovatelů „Literární fórum“ (vyšlo 21.prosince 2016, III/2016) najdete mimo jiné článek Františka Tylšara „Literáti na trati III aneb Železnice bez hranic“, kde je vzpomenut Václav Franc jako jeden z autorů a řehečské kvarteto. Celé číslo najdete na

<http://spisovatelejih.blog.cz/1612/vyslo-literarni-forum-iii-2016> .

Václav

ČAJ č. 124 – MILAN NEMČEK

S novým rokem se ČAJ vypravil na cesty, a to na Slovensko, takže dnešní číslo je prakticky celé věnováno přátelům z bývalé federace. Tak trochu symbolicky, neboť právě 1.ledna 1993, tedy před dvaceti čtyřmi lety, se naše společná republika rozdělila na dvě samostatné.

Loňské tradiční zářijové setkání v Martině mi přineslo poznání báječného básníka Milana Nemčeka, jsem rád, že jej můžu v ČAJi představit. Již úvodní báseň „Pod“ je z jeho sbírky „Pět pět“, která mě oslovila. Zdá se, že jsme poeticky naladěni na podobnou vlnu.

Rozhovor poskytla Zuzana Herbrychová. Viz - Z knih si zväčša zapamätám pocit, náladu, taký ten „smrad“

I ona se objevila na našem setkání. Oslovil jsem ji především jako korektorku knih našich přátel. Nakonec jsem si jich přivezl požehnaně a trojici z nich se aspoň trochu více zmíním. Jedná se o knihy „Pod orechom tma“ Matheja Thomky, dále „Glosy hovornice na slnečné i zamračené dni“ od Jano Cígera a „Múzofil“ od Petera Šrenka.

Představím blíže i almanach nakladatelství Kmen „Hej, Slované!“, nakonec i v něm jsou zastoupeni slovenští autoři.

A tvorbu domácích autorů zastupuje Václav Teslík básní „Sen o výkonu čtyř spasitelů.“

Václav

Uzávěrka již 16.ročníku literární soutěže Řehečské slepice je již v pátek 13.ledna 2017. Informace na <http://slepice.rehec.cz/> !

Ian McEWAN – BETONOVÁ ZAHŘADA

Vydala Euromedia Group, k.s. - Oden v roce 2015
překlad Ladislav Šenkyřík

Se jménem anglického prozaika Iana McEwana (nar. 1948) jste se dost možná již setkali, neboť jeho díla jsou do češtiny hojně překládána (např. romány *Sobota*, *Solar*, *Na chesilské pláži*), ale jeho vůbec první román „*Betonová zahrada*“ (vyšel česky již časopisecky v roce 1988 a knižně 1993) je zřejmě nejznámějším autorovým dílem.

Tajemný příběh čtveřice sourozenců, dvou děvčat a dvou chlapců, vypráví právě starší chlapec. Nejdříve zemře otec a následně po delší nemoci i matka. Ta přímo v domě a sourozenci se rozhodnou, že nikomu o úmrtí matky nic neřeknou.

A tak matku zabetonují ve sklepech a sami si začnou hrát na dospělé. Nejstarší Julie se ale seznámí s Derekem, kterého přivede do domu, a tak utajení dostává vážnou trhlinu, stejně jako se trhlina začne objevovat v betonovém kvádru ve sklepech domu.

A k tomu všemu dům začíná být cítit zvláštním zápachem, takže ... ale nechci prozrazovat všechno.

Hlavní vypravěč prožívá svoje dospívání, vlastně přechod mezi dětstvím a jinoštvím, poznává svoje tělo, a tak si rád hraje se svými sestrami Julií a Sue zvláštní hry na doktora. Zatímco nejmladší chlapec Tom žije svůj běžný dětský život, netuše veškeré souvislosti změn v domě.

Příběh je zajímavý i právě tematikou sexu, nakonec dojde i na sourozenecký incest, takže je román a především jeho autor označován jako „básník perverze.“

Václav

JAROSLAV RUDIŠ V JIČÍNSKÉ KNIHOVNĚ

V úterý 29.listopadu 2016 zavítal do Knihovny Václava Čtvrtka v Jičíně spisovatel Jaroslav Rudiš. Autor z nedaleké Lomnice nad Popelkou je znám čtenářské veřejnosti, a tak není třeba připomínat jeho knihy Nebe pod Berlínem, Alois Nebel, Konec punku v Helsinkách, či zfilmovaný román Grandhotel atd. Za svoje dílo získal i řadu ocenění, např. Ortenovu cenu či Cenu Magnesia Litera.

Přečetl úryvek ze své zatím poslední knihy Národní třída a následně ukázky z chystané povídkové knihy. Zajímavé je, že se příběhy odehrávají v sauně, Rudiš se přiznal, že rád chodí dokonce i do jičínské sauny, kde slyšel náměty pro svoje povídky. A má rád restaurace v Jičíně, kam chodí na pivo, můžete se s ním klidně setkat třeba v restauraci Praha.

Ale pokud není zrovna ve světě, neboť jeho knihy byly přeloženy do řady jazyků, především do němčiny. Stejně tak jsou v Německu či Rakousku hrány divadelní hry podle jeho knih. Často cestuje a o své zážitky se rád podělil. V neformální besedě Rudiš vyprávěl o zvláštностech v německy mluvících zemích v oblasti literatury. Diváky potěšilo, že se třeba ve Vídni o Jičíně dost ví zásluhou Karla Krause, jičínského rodáka. Dozvěděli jsme se, proč Poláci mají rádi české filmy, kteří čeští autoři jsou v Německu oblíbení. Jestli se Němci smějí jeho dílům a proč se smějí jinde než Češi. Že na jednom autorském čtení v Německu Rudiše oslovil čtenář, jehož babička žila před 2.světovou válkou v Liberci, a tak si půjčil jeho knihy, aby se o tomto městě dozvěděl víc.

Zajímavé autorské čtení se vydařilo, za což patří dík především s humorem vystupujícímu Jaroslavu Rudišovi i jičínské knihovně. (Foto převzato ze stránek knihovny.)

Václav

P.F. 2017

Rád bych všem přátelům a známým poděkoval za přání k Vánocům a novému roku 2017. Děkuji jak za klasická, tak za zveršovaná. A jako malou ukázkou jsem dvě z nich zařadil i do lednové KOBRY.

Jindra Lírová **PF 2017**

Už jenom u dna zůstalo ve džbánů,
už i já jsem babičkou...
Barevná vůně fondánu
nese se celou světničkou.

Jak Popelka sním tu o oříškách
v blůzičce ztraceného léta.
Teď už to vím – nejkrásnější chvíle je ta,
v níž čekáme na Ježíška.

Ilna Pluhařová

Vezmi batoh od letoška,
po všech ztrátách zašij díry,
cesta bude lehká - těžká,
tak všem přeji: Hodně síly!

Zároveň jsem obdržel vánoční dárek od paní Vlasty Martinové. Zhudebnila totiž moje básničky a písňové texty, nahrála a sama nazpívala. Udělala mi velkou radost. Na zaslaném CD je celkem 7 textů (Neštěstí ve štěstí, Každý z nás občas musí, na trati života, Sousedka hraje na píano, Dvanáct let spolu, Těžké roky, někdy). Moc děkuji.

I já všem přátelům přeji úspěšný rok 2017, hodně zdraví, pohody,
optimismu a literární inspirace. Václav

Snímek Martina Žantovského se vrací k listopadovému Dni poezie v jičínské knihovně, na kterém vystoupili odleva Václav Franc, Ilona Pluhařová, Dana Beranová a Simona Beranová (a pochopitelně i Písničkáři Ze šuplíku, kteří se do záběru již nevešli).

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 18. Číslo 1. Leden 2017.

(5.ledna 2017)

www.ikobra.cz